KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 3 päivänä tammikuuta 2006,

Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 5549)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/349/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

I TAUSTA

1. Yhteisön lainsäädäntö

(1) Lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 76/116/ETY ([1]), vahvistetaan vaatimukset, jotka lannoitteiden on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille varustettuna merkinnällä ”EY-lannoite”.

(2) Direktiivin 76/116/ETY liitteessä I vahvistetaan tyyppinimitys sekä vastaavat, esimerkiksi koostumukseen liittyvät vaatimukset, jotka kunkin EY-merkinnällä varustetun lannoitteen on täytettävä. Luetteloon sisältyvät EY-merkinnällä varustetut lannoitteet on ryhmitelty luokkiin pääravinteiden, eli typen, fosforin ja kaliumin, pitoisuuksien mukaan.

(3) Direktiivin 76/116/ETY 7 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa lannoitteen koostumuksen, tunnistamisen, pakkausmerkinnän tai pakkauksen perusteella kieltää, rajoittaa tai vaikeuttaa niiden ”EY-lannoite” merkinnällä varustettujen lannoitteiden saattamista markkinoille, jotka ovat tämän direktiivin mukaisia.

(4) Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa 15 päivänä toukokuuta 2002 tehdyllä komission päätöksellä 2002/366/EY ([2]) myönnettiin poikkeus direktiivin 76/116/ETY säännöksistä hyväksymällä Itävallan säännökset, jotka kieltävät saattamasta Itävallan markkinoille fosforipitoisia mineraalilannoitteita (joiden P_2O_5-pitoisuus on 5 prosenttia tai enemmän), joiden kadmiumpitoisuus on yli 75 mg/kg P_2O_5. Tätä poikkeusta sovellettiin 31 päivään joulukuuta 2005.

(5) Direktiivi 76/116/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, on korvattu lannoitteista 13 päivänä lokakuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2003/2003 ([3]).

(6) Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 35 artiklan 2 kohdan mukaan poikkeukset, jotka komissio myöntää perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan nojalla direktiivin 76/116/ETY 7 artiklaan, katsotaan poikkeuksiksi kyseisen asetuksen 5 artiklaan, ja niillä on vaikutuksia myös asetuksen voimaantulon jälkeen.

(7) Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 johdanto-osan 15 kappaleen mukaan komissio aikoo käsitellä kysymystä kivennäislannoitteiden sisältämästä kadmiumista, jota ei ole tarkoituksella sisällytetty lannoitteeseen, ja laatii tarvittaessa asetusehdotuksen, jonka se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

(8) Komission ehdotusta lannoitteiden sisältämästä kadmiumista valmistellaan parhaillaan.

2. Itävallan liittyminen Euroopan unioniin

(9) Itävalta liittyi Euroopan unioniin 1 päivänä tammikuuta 1995. Liittymisasiakirjassa ([4]) säädetään siirtymäsäännöksistä, jotka koskevat kadmiumin käyttöä ja markkinoille saattamista kyseisessä valtiossa. Liittymisasiakirjan 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti liitteessä VIII tarkoitettuja säännöksiä ei kyseisen liitteen mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin sovelleta Itävaltaan neljän vuoden ajan liittymispäivästä. Liittymisasiakirjan 69 artiklan ja liitteessä VIII olevan 4 kohdan mukaisesti direktiivin 76/116/ETY 7 artiklaa, siltä osin kuin se koskee lannoitteiden kadmiumpitoisuutta, ei sovelleta Itävaltaan ennen 1 päivää tammikuuta 1999, ja direktiivin 76/116/ETY säännöksiä tarkastellaan uudelleen EY:n menettelyjen mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä.

([1]) EYVL L 24, 30.1.1976, s. 21. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

([2]) EYVL L 132, 17.5.2002, s. 65.

([3]) EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2076/2004 (EUVL L 359, 4.12.2004, s. 25).

([4]) EYVL C 241, 29.8.1994, s. 35 ja 305.

(10) Liittymisasiakirjan 2 artiklassa säädetään, että ”Alkuperäisten sopimusten määräykset sekä toimielinten ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymisestä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrätyin edellytyksin”. Liittymisasiakirjan 168 artiklassa säädetään, että ”Uudet jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeen, jotta ne voisivat noudattaa liittymisestä alkaen EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa (nyt 249 artikla) [...] tarkoitettujen suositusten ja päätösten säännöksiä ja määräyksiä, jollei liitteessä XIX olevassa luettelossa tai tämän asiakirjan muissa määräyksissä ole annettu muuta määräaikaa”.

(11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/97/EY ([5]) muutettiin direktiiviä 76/116/ETY kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamisen osalta Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa. Direktiivin 1 artiklan mukaisesti Itävalta voi muun muassa kieltää sellaisten lannoitteiden markkinoille saattamisen alueellaan, joiden kadmiumpitoisuudet ylittävät liittymispäivänä kansallisesti vahvistetut pitoisuudet, ja tätä poikkeusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen 31 päivään joulukuuta 2001.

(12) Itävallan tasavalta ilmoitti 16 päivänä marraskuuta 2001 voimassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstä, joka poikkeaa lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 76/116/ETY säännöksistä. Päätöksellä 2002/366/EY myönnettiin huolellisen harkinnan jälkeen pidennystä poikkeukselle direktiivin 76/116/ETY säännöksistä 31 päivään joulukuuta 2005 saakka.

3. **Kansalliset säännökset**

(13) Itävallan vuoden 2004 lannoiteasetuksessa ([6]) vahvistetaan muun muassa lannoitteiden, myös EY-lannoitemerkinnällä varustettujen, kadmiumpitoisuuden raja-arvo. Asetuksen 2 artiklan 4 kohdan ja liitteessä 2 olevan 2 osan mukaan on kiellettyä saattaa Itävallan markkinoille fosforipitoisia kivennäislannoitteita (joiden P_2O_5-pitoisuus on 5 prosenttia tai enemmän), joiden kadmiumpitoisuus on yli 75 mg/kg P_2O_5.

(14) Lannoitteiden suurinta sallittua kadmiumpitoisuutta koskevat säännökset ovat olleet voimassa vuodesta 1985, jolloin raja-arvoksi vahvistettiin 120 mg/kg P_2O_5. Nykyinen raja-arvo 75 mg/kg P_2O_5 otettiin käyttöön Itävallan vuoden 1994 lannoiteasetuksella ([7]), joka on sittemmin kumottu vuoden 2004 lannoiteasetuksella lainsäädännön mukauttamiseksi asetuksen (EY) N:o 2003/3003 säännöksiin. Lannoitteiden sisältämää kadmiumia koskevia säännöksiä ei ole muutettu.

II **ASIAN KÄSITTELY**

(15) Itävallan tasavalta antoi 14 päivänä kesäkuuta 2005 päivätyllä kirjeellä komissiolle tiedoksi, että Itävalta aikoo EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti pitää tammikuun 1 päivän 2006 jälkeen voimassa kansalliset säännöksensä, jotka koskevat lannoitteiden kadmiumpitoisuutta. Itävallan viranomaiset pyytävät päätöksellä 2002/366/EY myönnetyn poikkeuksen jatkamista.

(16) Komissio ilmoitti Itävallan viranomaisille 30 päivänä kesäkuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, että se oli vastaanottanut 95 artiklan 4 kohdan mukaisen tiedoksiannon ja että sen käsittelyyn 95 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden jakso alkoi 15 päivänä kesäkuuta 2005, tiedoksiannon vastaanottoa seuraavana päivänä.

(17) Komissio ilmoitti 10 päivänä elokuuta 2005 päivätyllä kirjeellä muille jäsenvaltioille Itävallalta saadusta pyynnöstä. Lisäksi komissio julkaisi pyyntöä koskevan ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([8]) tiedottaakseen muille asianosaisille kansallisista toimenpiteistä, jotka Itävalta aikoo pitää voimassa.

III **ARVIOINTI**

1. **Hyväksyttävyyden arviointi**

(18) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiselle tiedoksi komissiolle.

(19) Itävallan viranomaisten 7 päivänä kesäkuuta 2005 toimittaman tiedoksiannon tarkoituksena on saada lupa jatkaa nykyistä, päätöksellä 2002/366/EY myönnettyä poikkeusta 31 päivän joulukuuta 2005 jälkeen. Päätöksellä Itävallan sallitaan edelleen pitää voimassa kansallisia säännöksiä, jotka eivät ole yhdenmukaisia EY-merkinnällä varustettujen lannoitteiden koostumusta koskevien, asetuksen (EY) N:o 2003/2003 säännösten kanssa.

([5]) EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.
([6]) Itävallan virallinen lehti, 100/2004, osa II, 27.2.2004.
([7]) Itävallan virallinen lehti, 1007/1994, nro 309, 21.12.1994, s. 7235.
([8]) EUVL C 197, 12.8.2005, s. 2.

(20) Kuten edellä todettiin, asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklassa kielletään jäsenvaltioita estämästä EY-merkittyjen lannoitteiden markkinoilla pitämistä niiden koostumuksen perusteella, mutta koostumusta koskevissa säännöissä ei aseteta raja-arvoa kadmiumpitoisuudelle. Tämä tarkoittaa sitä, että asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklan mukaisesti EY-merkinnällä varustetut lannoitteet, jotka täyttävät mainitun asetuksen vaatimukset, voidaan saattaa markkinoille niiden kadmiumpitoisuudesta huolimatta.

(21) Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella on selvää, että kansalliset säännökset, jotka Itävalta on antanut tiedoksi, ovat rajoittavampia kuin asetuksen (EY) N:o 2003/2003 sisältämät säännökset, sillä niissä kielletään saattamasta markkinoille sellaisia EY-merkinnällä varustettuja fosforilannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on suurempi kuin 75 mg/kg P_2O_5.

(22) Itävallan viranomaisten tiedoksi antamat säännökset annettiin ennen Itävallan liittymistä Euroopan unioniin. Kuten edellä todettiin, liittymisasiakirjassa vahvistetaan siirtymäsäännökset, joiden mukaan Itävalta saa soveltaa kadmiumpitoisuutta koskevia kansallisia säännöksiään direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin neljän vuoden ajan. Direktiivillä 98/97/EY Itävallalle annettiin lupa soveltaa edellä mainittuja kansallisia säännöksiä 31 päivään joulukuuta 2001 saakka. Päätöksellä 2002/366/EY poikkeusta jatkettiin joulukuuhun 2005 saakka.

(23) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin sitä on tulkittu liittymisasiakirjan 2 ja 168 artiklan pohjalta, Itävalta antoi komissiolle tiedoksi niiden ennen Euroopan unioniin liittymistä annettujen kansallisten säännösten sanamuodon, jotka se aikoi pitää voimassa, sekä liitti hakemukseensa perusteet, jotka sen mielestä oikeuttavat mainittujen säännösten pitämiseen voimassa.

(24) Itävallan viranomaisten esittämät perusteet ovat samat, jotka esitettiin aikaisemminkin ja joiden perusteella komissio, päätöksellä 2002/366/EY, myönsi poikkeuksen 31 päivään joulukuuta 2005 saakka. Poikkeus myönnettiin olettaen, että yhdenmukaistettu lainsäädäntö olisi voimassa vuoden 2005 loppuun mennessä. Työ on käynnissä, mutta lainsäädäntöä ei saada hyväksyttyä yhteisön tasolla ennen vuoden loppua.

(25) Itävallan 14 päivänä kesäkuuta 2005 tekemä tiedoksianto, jolla haetaan lupaa sellaisten kansallisten säännösten voimassa pitämiselle, jotka poikkeavat asetuksen (EY) N:o 2003/2003 säännöksistä, täyttää käsiteltäväksi ottamista koskevat ehdot perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan nojalla liittymissopimuksen 2 ja 168 artiklan mukaisesti tulkittuna.

2. **Perustelujen arviointi**

(26) Komission on varmistettava perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisesti, että kaikki sellaiset ehdot täyttyvät, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat käyttää artiklassa tarkoitettuja poikkeusmahdollisuuksia.

(27) Komissio arvioi erityisesti, ovatko jäsenvaltion tiedoksi antamat säännökset perusteltuja perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisesti tai liittyvätkö ne ympäristön tai työympäristön suojeluun.

(28) Jos komissio katsoo, että kansalliset säännökset ovat perusteltuja, se tarkastaa lisäksi perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ovatko kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

(29) Itävalta perustelee pyyntöään tarpeella suojella ihmisen terveyttä ja ympäristöä. Lannoitteiden sisältämän kadmiumin katsotaan olevan uhka ihmisen terveydelle ja ympäristölle. Pyyntönsä tueksi Itävalta viittaa lokakuussa 2000 julkistetun, kadmiumpitoisten lannoitteiden aiheuttamien riskien arvion sisältävän itävaltalaisen tutkimuksen ([9]) päätelmiin.

2.1 *Perusteluiksi esitettyjen tärkeiden syiden tarkastelu*

(30) Saatavilla olevan tieteellisen tiedon perusteella kadmiummetallin ja kadmiumoksidin voidaan yleisesti katsoa muodostavan vakavan terveysriskin. Varsinkin kadmiumoksidi on luokiteltu syöpää, perimän vaurioita tai vaaraa lisääntymiselle aiheuttavaksi aineeksi luokkaan 2. Yleisesti ollaan myös yhtä mieltä siitä, että lannoitteiden sisältämä kadmium on ylivoimaisesti tärkein maahan ja ravintoketjuun joutuvan kadmiumin lähde.

([9]) Itävallan liittovaltion ympäristövirasto, A Risk assessment for cadmium in Austria based on the recommendations of ERM, 10. lokakuuta 2000 (ERM, Environmental Resources Management, on riskinarviointimenetelmän kehittänyt konsultti).

(31) Lannoitteiden sisältämän kadmiumin osalta Itävallan tekemän riskinarvioinnin olennaisimmat tulokset voidaan tiivistää seuraavasti:

— veden osalta raportissa todetaan, että kun käytetyn lannoitteen keskimääräinen pitoisuus on 25 mg Cd/kg P_2O_5, PNEC-arvo ([10]) ylittyy sekä nyt että sadan vuoden kuluttua,

— maaperän osalta raportissa todetaan, että kun käytetyn lannoitteen keskimääräinen pitoisuus on 25 mg Cd/kg P_2O_5 tai 90 mg Cd/kg P_2O_5, PNEC-arvo ylittyy sekä nyt että sadan vuoden kuluttua.

(32) On selvää, että nämä tulokset koskevat nimenomaan Itävallan maaperää ja ilmasto-olosuhteita.

(33) Johtopäätöksenä voidaan todeta, että Itävallan tekemä riskinarviointi osoittaa, että mineraalilannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttama PEC-arvo (ennustettu pitoisuus ympäristössä) ylittää PNEC-arvon ([11]) (ennustettu vaikutukseton pitoisuus) veden osalta useimmilla tutkituilla alueilla. Tämä koskee myös viittä prosenttia Itävallan 52 maatalousalueesta, jos käytetään biologiseen saatavuuteen perustuvia arvoja. Itävallan viranomaiset katsovat, että tämä tarkoittaa EU:n riskinarviointimenetelmän mukaisesti sitä, että aine on ongelmallinen ja että sen suhteen on toteutettava lisätoimia.

(34) Itävallan viranomaisten toimittama riskinarviointi on tehty noudattaen menetelmää ja toimintatapoja, jotka on vahvistettu yhteisön tasolla ja joiden katsotaan takaavan saatujen tietojen luotettavuuden.

(35) Komissio tutki tämän riskinarvioinnin tiedot jo päätöksen 2002/366/EY tekemisen yhteydessä. Kyseisellä päätöksellä Itävallan sallittiin pitää voimassa kansalliset säännöksensä 31 päivään joulukuuta 2005 saakka.

(36) Itävalta ei vuonna 2005 toimittanut uutta tieteellistä ja teknistä tietoa. Kertymisprosessi on hidas, eikä se muutu merkittävästi kolmen vuoden aikana. Siksi voidaan katsoa, että tilanne on samanlainen kuin vuonna 2002.

([10]) PNEC = Ennustettu vaikutukseton pitoisuus.
([11]) Tämä osoittaa, että haittavaikutuksia esiintyy.

(37) Itävallan toimittamien tietojen pätevyyden vahvistus perustuu seuraaviin tieteellisiin tietoihin, joita käytettiin lannoitteiden kadmiumpitoisuutta koskevaa komission ehdotusta valmisteltaessa:

— myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean ([12]) (joka nyttemmin on nimeltään terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevä tiedekomitea ([13])) 24 päivänä syyskuuta 2002 antama lausunto kadmiumin kertymisestä viljelymaihin lannoitteiden käytön takia. Lausunto perustui yhdeksän jäsenmaan laatimiin riskinarviointiraportteihin, jotka käsittelevät vain kertymistä, eivät mahdollisia terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä. Tiedekomitean päätelmä oli, että kadmiumin määrää lannoitteissa on vähennettävä, jotta sitä ei kertyisi maaperään,

— syyskuussa 2004 päivätty kadmiumia ja kadmiumoksidia koskevan yleisen riskinarvioinnin lopullinen luonnos, joka on laadittu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 ([14]) mukaisesti ja jossa huomioidaan kaikki kadmiumlähteet. Luonnoksessa vahvistetaan tiedekomitean lausunto kertymisestä maaperään. Vaikkakaan asiakirjan mukaan lannoitteiden sisältämä kadmium ei ehkä yksinään riitä aiheuttamaan vakavaa tai välitöntä vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle, on syytä varovaisuuteen, sillä ihmisen terveyteen kohdistuvaa vaaraa ei voida sulkea pois kaikissa paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ruuan kadmiumpitoisuuden, ruokailutottumusten ja ravitsemustilanteen suurten erojen takia.

Odotettaessa kadmiumia ja kadmiumoksidia koskevan yleisen riskinarvioinnin ja mahdollisen riskin vähentämistä koskevan seurantatyön valmistumista, lannoitteiden sisältämää kadmiumia koskeva komission ehdotus on viivästynyt.

(38) Tutkittuaan tieteellisen aineiston uudelleen Itävallan pyynnön osalta komissio katsoo, että Itävallan viranomaiset ovat osoittaneet, että kadmiumpitoiset lannoitteet aiheuttavat riskin ympäristölle ja ihmisen terveydelle ja että Itävallan viranomaisten tiedoksi antamat kansalliset säännökset, joiden tarkoituksena on vähentää Itävallan ympäristön altistumista kadmiumille, ovat perusteltuja.

([12]) SCTEE, Scientific Committee on Toxicity, Ecotoxicity and the Environment.
([13]) SCHER, Scientific Committee on Health and Environmental Risks.
([14]) EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

2.2 *Mielivaltainen syrjintä*

(39) Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohta velvoittaa komission tarkastamaan, ettei suunniteltuja säännöksiä käytetä mielivaltaiseen syrjintään. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti se, että syrjintää ei esiinny, merkitsee sitä, että kansallisia kaupan rajoituksia ei voida käyttää niin, että muista jäsenvaltioista peräisin olevat tavarat joutuisivat syrjityiksi.

(40) Suunnitellut kansalliset säännökset ovat yleisluonteisia, ja ne koskevat sekä kotimaisia että maahantuotuja EY-merkinnällä varustettuja fosforilannoitteita samalla tavalla. Siksi ei ole mitään todisteita siitä, että niitä voitaisiin käyttää keinona mielivaltaiseen syrjintään talouden toimijoiden välillä yhteisössä.

2.3 *Jäsenvaltioiden välisen kaupan peitelty rajoittaminen*

(41) Yhteisön direktiivin säännöksistä poikkeavat, EY-merkinnällä varustettujen lannoitteiden koostumusta koskevat kansalliset toimenpiteet muodostavat yleensä kaupan esteen. Tuotteita, jotka voidaan saattaa laillisesti markkinoille muualla yhteisössä, ei voida saattaa markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa. Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa määritellyn menettelyn tarkoituksena on estää 4 ja 5 kohtaan perustuvien kansallisten rajoitusten käyttäminen vääriin tarkoituksiin siten, että ne todellisuudessa ovatkin taloudellisia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön esteiden asettamiseksi muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden tuonnille kansallisen tuotannon suojelemiseksi välillisesti.

(42) Edellä sanotun perusteella kadmiumpitoisten lannoitteiden käyttö on ympäristön ja ihmisen terveyden suojeluun liittyvä huolenaihe. Kansallisten säännösten käyttöönoton todellinen tavoite näyttää siksi olevan ympäristön ja ihmisen terveyden suojelu eikä kaupan peitelty rajoittaminen.

2.4 *Sisämarkkinoiden toiminnan esteet*

(43) Tätä ehtoa ei voi tulkita siten, että se kieltäisi sellaisten kansallisten säännösten antamisen, jotka voisivat vaikuttaa sisämarkkinoiden toteutumiseen. Itse asiassa kaikki kansalliset säännökset, jotka poikkeavat sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan tähtäävästä yhdenmukaistamistoimenpiteestä, ovat toimenpiteitä, jotka todennäköisesti vaikuttavat sisämarkkinoihin. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklalla määrätyn poikkeusmenettelyn hyödyllisyyden säilyttämiseksi komissio katsoo siksi, että 95 artiklan 6 kohdan yhteydessä sisämarkkinoiden toiminnan esteen käsite on ymmärrettävä kohtuuttoman suureksi vaikutukseksi suhteessa tavoitteeseen.

(44) Koska kadmiumpitoisten lannoitteiden käyttäminen Itävallan maaperässä aiheuttaa riskin sekä ympäristölle että ihmisen terveydelle ja kun otetaan huomioon, että

— kuten edellä todettiin, liittymisasiakirjassa ja direktiivissä 98/97/EY Itävallalle annettiin lupa soveltaa edelleen lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskevia kansallisia säännöksiä, kunnes direktiivin 76/116/ETY tarkistus saadaan valmiiksi lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta, ja

— päätöksellä 2002/366/EY Itävallan sallittiin maan viranomaisten toimittaman riskinarvioinnin perusteella pitää kansalliset säännöksensä voimassa 31 päivään joulukuuta 2005 saakka, ja

— komissiossa meneillään oleva työ lannoitteiden sisältämän kadmiumin raja-arvojen lähentämiseksi ei viittaa siihen, että vähemmän rajoittava toimenpide antaisi riittävän suojan ihmisen terveydelle ja ympäristölle Itävallassa. Riskinarviointi osoittaa, että Itävallan maaperä- ja ilmasto-olosuhteet edellyttävät kansallisia säännöksiä ympäristön suojelemiseksi, sillä jotkin alueet ovat toisia herkempiä kadmiumille erityisesti maaperän happamuuden johdosta. Happamassa maassa kadmium liukenee paremmin ja voi siksi joutua helpommin viljelykasveihin.

Komissio katsoo, ettei tarkistuksen tässä vaiheessa ole olemassa näyttöä siitä, että kansalliset säännökset muodostaisivat tavoitteisiin nähden kohtuuttoman suuren esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

2.5 *Aikarajoitus*

(45) Jakson, jonka ajaksi poikkeus myönnetään, pitäisi olla riittävän pitkä, jotta komissio voi ehdottaa ja neuvosto ja Euroopan parlamentti antaa säädöksiä, jotka koskevat lannoitteiden kadmiumpitoisuutta yhteisön tasolla. Jotta vältettäisiin toimielinten väliseen käsittelyyn liittyvien mahdollisten viivästysten vaikutukset, nykyisen päätöksen säännökset olisi pidettävä voimassa, kunnes EU:n tasolla sovelletaan yhdenmukaisia toimenpiteitä.

IV **PÄÄTELMÄT**

(46) Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella voidaan päätellä, että Itävallan tasavallan 14 päivänä kesäkuuta 2005 esittämä hakemus, joka koskee lupaa pitää voimassa direktiivin 76/116/ETY säännöksiä tiukemmat kansalliset säännökset, jotka liittyvät lannoitteiden kadmiumpitoisuuteen, täyttää käsiteltäväksi ottamista koskevat ehdot.

(47) Lisäksi komissio katsoo, että kansalliset säännökset

— vastaavat ihmisen terveyden ja ympäristön suojeluun liittyviä tarpeita,

— eivät ole tavoitteeseen nähden kohtuuttomia,

— eivät ole keino mielivaltaiseen syrjintään,

— eivät muodosta peiteltyä jäsenvaltioiden välisen kaupan estettä.

Komissio katsoo siksi, että säännökset voidaan hyväksyä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen asetuksen (EY) N:o 2003/2003 säännöksistä hyväksytään Itävallan säännökset, joilla kielletään saattamasta Itävallan markkinoille fosforipitoisia mineraalilannoitteita (joiden P_2O_5-pitoisuus on 5 prosenttia tai enemmän), joiden kadmiumpitoisuus on yli 75 mg/kg P_2O_5.

Poikkeus on voimassa siihen saakka, kunnes yhteisön tasolla sovelletaan lannoitteiden kadmiumpitoisuutta koskevia yhdenmukaisia toimenpiteitä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 3 päivänä tammikuuta 2006.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja